

ת"פ 65267/12/16 - מדינת ישראל נגד אמיר אמיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 65267-12-16 מדינת ישראל נ' אמיר
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מוטי ריזמן ודניאל גבריאלי
המאשימה
נגד
אמיר אמיר
ע"י ב"כ עו"ד אביטל אמסלם-גלבוע
הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 17.8.16, נסעו השוטרים אביעד בן משה (להלן: "השוטר בן משה") ורימון מטאנס (להלן: "השוטר מטאנס", וביחד - "השוטרים") בניידת ברחוב הרברט סמואל בתל אביב. משהבחין בהם הנאשם, הסתתר מאחורי שיח. כשביקשו ממנו השוטרים לעצור, פתח הנאשם במנוסה ונעצר רק לאחר שמעו על שפת מדרכה ונפל. בעת שהשוטרים השתלטו על הנאשם, הבחינו כי החזיק בידו בשני שלטים של כלי רכב (להלן: "השלטים" או "המפתחות"), אשר היו קודם לכן בתוך תיק שנגנב מחוף הים ושייך לניסים טפירו (להלן: "המתלונן"). אחד השלטים שייך למתלונן והאחר לחברו.

2. הנאשם כפר במיוחס לו, טען כי לא הסתתר מאחורי שיח והחל לרוץ בטרם פנו אליו השוטרים. בנוסף, כפר בכך שהחזיק בשלטים.

לפיכך, נשמעו הוכחות.

במסגרת פרשת התביעה, העידו השוטרים, השוטר אלון לוריא אשר גבה את הודעת הנאשם, וכן השוטר אלכסיי בראסלבסקי אשר הגיע לזירה לאחר מעצר הנאשם. כמו כן, הוגשו מסמכים ובהם

עמוד 1

דו"חות פעולה של השוטרים, הודעת הנאשם והודעתו של המתלונן.

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם, אחיו רוני אמיר, ושני חבריו - ג'לאל אסילי ומוחמד חשימאת, אשר העידו כי היו עם הנאשם במהלך האירוע.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה ביקשה לבסס את הרשעת הנאשם על עדויות השוטרים, תוך התייחסות לאי דיוקים מסוימים בעדותו של השוטר מטאנס, הנובעים, כך נטען, מהיותו שוטר חדש בגזרה וכן מהעובדה שהשפה העברית אינה שגורה בפיו. השוטרים חזרו על כך שהנאשם הסתתר מאחורי שיח, התגרה בהם, החל לברוח ושמט מידו בעת מעצרו את שני השלטים. התנהגות הנאשם מחזקת את החזקה התכופה הקיימת במקרה זה, בו חלף פרק זמן של כ-45 דקות בין הנחת תיק המתלונן ובו השלטים על חוף הים ועד מעצר הנאשם, זאת בהתאם לעדות המתלונן.

לגבי עדויות ההגנה, טענה המאשימה כי אין אמינות והפנתה לסתירות שעלו ביניהן.

לפיכך, עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

4. ב"כ הנאשם טענה, כי השוטר מטאנס אינו סובל מכל בעיה בשפה העברית, אך סתר בעדותו פרטים אותם ציין בדו"ח הפעולה שערך, כגון מיקומו של הנאשם ואופן תפיסת השלטים מידי הנאשם. לפיכך, טענה כי אין כל משקל לעדותו בבית המשפט. לעומת עדותו של השוטר מטאנס, לגבי עדות השוטר בן משה טענה ב"כ הנאשם, כי מעדויות עדי ההגנה עולה שנקט באלימות בלתי מוצדקת כלפי הנאשם, וכן שגרסתו לפיה בעת שנהג בניידת הבחין בדבר מה בולט בידי הנאשם - אינה הגיונית.

ב"כ הנאשם התייחסה לעדי ההגנה, וטענה כי שבו באופן דומה על עיקרי הדברים לפיהם הנאשם כלל לא היה בחוף הים, וכן שלא נטל לידי מפתחות כלשהם. לגבי סתירות מסוימות, טענה שאלה מוכיחות את כנות עדויות ההגנה, אשר כלל לא ניגבו על ידי המשטרה.

לפיכך, עתרה לזיכוי הנאשם מכל המיוחס לו, וככל שהוכח כי נמלט מהשוטרים, טענה ב"כ הנאשם כי מדובר ברוח שטות ובזוטי דברים שאינם עולים בגדר עבירה פלילית.

דין והכרעה

ממצאי מהימנות

5. מסד ראיות המאשימה, הוא עדויות השוטרים. לגבי שני השוטרים, מטאנס ובן משה, הוגש דו"ח הפעולה שערכו בסמוך לאירוע, זאת חלף חקירתם הראשית, ובהמשך נחקרו בחקירה נגדית. עדויות אלה עולות בהחלט בקנה אחד האחת עם השניה, ואף מוצאות חיזוקים בחלקים שונים של עדויות ההגנה, כפי שיפורט בהמשך. אכן, במהלך חקירתו הנגדית של השוטר מטאנס עלו אי דיוקים ביחס לדו"ח הפעולה שערך, אשר תאם את עדותו של השוטר בן משה, אך אין מדובר בפרטים היורדים

לשורש המחלוקת בין הצדדים, ואין בהם לכרסם ממחימות השוטרים ואמינותם.

אתיחס תחילה לאותם אי דיוקים וחוסר הגיון, אשר לטענת ב"כ הנאשם מביאים לכדי משקל אפסי לעדותו של השוטר מטאנס. לטענתה, מדובר במספר נקודות לגביהן העיד השוטר מטאנס באופן שונה לחלוטין מעדותו הראשית, היא דו"ח הפעולה שהוגש, וכן בשונה מעדותו של השוטר בן משה.

ראשית, יש לייחס משקל רב לדו"ח הפעולה של השוטר מטאנס (ת/1), אשר הוגש בהסכמת ב"כ הנאשם חלף חקירתו הראשית, על כל המשמעות הראייתית המשתמעת מכך. ככל שאכן קיימים אי דיוקים, יש ליחסם לחלוף הזמן מאז האירוע, בוודאי כאשר אין מדובר בסתירות מהותיות או בסוגיות העומדות בליבת המקרה. יש להעדיף את זכרוננו של השוטר מטאנס בסמוך לאירוע, בעת כתיבת דו"ח הפעולה במהלך עבודתו הרגיל, במיוחד כאשר הבהיר בחקירתו הנגדית שאינו זוכר חלק מפרטי המקרה (עמ' 10 ש- 9-16 לפרוט'). דברים אלה מוצאים משנה תוקף, נוכח העובדה שדו"ח פעולה זה - המהווה את חקירתו הראשית של השוטר מטאנס - עולה בקנה אחד עם דו"ח הפעולה של השוטר בן משה ועם חקירתו הנגדית בבית המשפט. יש לתת דגש, לכך שלמעשה אין מדובר בסתירות, אלא לכל היותר - אי דיוקים אשר נבעו משכחה ומכך שבעת כתיבת דו"ח הפעולה, היה השוטר מטאנס שוטר חדש במסגרת שירותו הצבאי (שוטר שח"מ).

ב"כ הנאשם פירטה בסיכומיה את אותן נקודות בעייתיות, אי דיוקים, אליהן אתיחס להלן:

א. השוטר מטאנס טען שהבחין בנאשם מסתתר על הטיילת מימינו, בעוד השוטר בן משה העיד שהנאשם היה בצידו השני של הכביש -

עיון מדוקדק בעדות השוטר מטאנס, מעלה כי טיעון זה מבקש להוציא דברים מהקשרם. השוטר מטאנס נשאל בתחילת חקירתו הנגדית, באופן מפורש, האם הדברים התרחשו בצד הקרוב לים, זאת באופן ה"מזמין" מענה חיובי:

"ש. איפה היה הבחור?"

ת. הלך על הטיילת והסתתר מאחורי שיחים.

ש. כשאתה אומר על הטיילת, אז אני מבינה שזה בצד שקרוב לים?

ת. לא. בצד שקרוב לרחוב"

(עמ' 5 ש- 4-7 לפרוט').

מיד בהמשך, לאחר שנאמר לו כי נסעו לכיוון דרום, הבהיר:

"...ראיתי את החשוד לא על שפת הים, אלא על הטיילת, בצד ימין"

(עמ' 5 ש- 12-13 לפרוט').

מדברים אלה ברור, כי התייחסות השוטר מטאנס ל"צד ימין", תיארה צד ימין בחלק הרחוב

עמוד 3

שאינו סמוך לשפת הים, אלא בצידו האחר של הכביש (ראו בהמשך, את התייחסות השוטר בן משה לצד הימני בו הסתתר הנאשם). השוטר מטאנס לא נשאל שאלת הבהרה לגבי סוגיה זו, אלא נאמר לו על ידי ב"כ הנאשם כי השוטר בן משה תיאר את הסתתרות הנאשם מאחורי שיח לא בצד הטיילת אלא בצד האחר (עמ' 10 ש- 14-15 לפרוט'). עיון בעדותו של השוטר בן משה, אשר העיד לאחר השוטר מטאנס, מעלה כי השוטר בן משה אכן כינה "טיילת" את צידה הימני של הנסיעה, וכי הנאשם היה בצד שמאל שלהם, אולם מדובר בשוני בהגדרה בלבד. שני השוטרים טענו, כי הנאשם היה על הצד שאינו סמוך לחוף הים.

כפי שהעיד השוטר מטאנס, לגבי הסתתרות הנאשם מאחורי שיח "בצד ימין" במקום בו צעד (שאינו הקרוב לים), כך העיד אף השוטר בן משה:

"ש. אתה זוכר איפה נמצא השיח מאחוריו הוא הסתתר?"

ת. בצד ימין של הרחוב שחוצה אותנו"

(עמ' 13 ש- 30-31 לפרוט').

עיון בעדויות אלה, אך מעלה את המשקל שיש לתת לאמינות עדות השוטרים ולמהימנותם.

ב. השוטר מטאנס העיד בבית המשפט, כי ירד באופן מיידי מהניידת לעבר הנאשם, בעוד שעלה מדו"חות הפעולה שלו ושל השוטר בן משה, כי היה זה לאחר נסיעה של הניידת וחזרתה למקום

השוטר מטאנס אכן ענה בבית המשפט כי "אינו זוכר", כשנשאל על הבדלים בסוגיה זו בין עדותו, דו"ח הפעולה שלו ודו"ח הפעולה של השוטר בן משה (עמ' 10 ש- 9-13 לפרוט'). עיון בראיות מעלה, כי בדו"ח הפעולה (ת/1) כתב השוטר מטאנס, שביקשו מהנאשם לעצור לצורך בדיקה וכשהחל לרוץ "פרקו" מהניידת, אך זאת תוך שציין מפורשות שמדובר ב"אותו חשוד שזיהינו לפני מסתתר מאחורי שיח כשהלפנו עם הניידת" (ת/1, ההדגשות אינן במקור). מדברים אלה ברור, כי השוטר מטאנס לא ירד מהניידת מיד כשהבחין בנאשם. באופן דומה, תיאר בעת חקירתו הנגדית בבית המשפט, רק לאחר תיאור הסתתרות הנאשם מאחורי שיח, כי "ניגשנו לחשוד... כשראיתי את החשוד עצרנו את הניידת..." (עמ' 5 ש- 30-31, ההדגשה אינה במקור). ניתן בהחלט להסיק משילוב עדותו הראשית של השוטר מטאנס (ת/1) וחקירתו הנגדית, כי לא ירד מהניידת באופן מיידי לאחר שהבחין בנאשם. אמנם, השוטר מטאנס לא פירט את הדרך או הרחובות בהם נסעו עד שהגיעו אל החשוד בו הבחינו מסתתר קודם לכן, כפי שהעיד השוטר בן משה, אך מכאן ועד התייחסות לכך כסתירה מהותית בעלת משקל רב - ארוכה מאד הדרך.

ג. קיים חוסר הגיון בגרסת השוטר מטאנס, כי לאחר מעידת הנאשם על ביטנו, הוא קפץ עליו -

השוטר מטאנס הסביר בעת עדותו, את אופן הפעלת הכח על ידו על מנת לעצור את הנאשם, אשר

נמלט ממנו (עמ' 7 ש- 6-17 לפרוט'). לא מצאתי חוסר הגיון באופן פעולה שכזה, על מנת לרתק חשוד אשר זה עתה נמלט מפני שני שוטרים, בוודאי לא חוסר הגיון המשפיע על מהימנות עדות השוטר.

ד. השוטר מטאנס העיד בבית המשפט, כי המפתחות נפלו מידו של הנאשם בעת שניסה לאזוק אותו, אך לא ציין זאת בדו"ח הפעולה -

השוטר מטאנס פירט בעת עדותו בבית המשפט, כי **"שהחזקתי את היד השניה הוא זרק שני מפתחות מהידיים"** (עמ' 7 ש- 21 לפרוט'). התקשיתי למצוא את אותה סתירה מוחלטת שביקשה ב"כ הנאשם ליחס לגרסה זו לעומת דו"ח הפעולה, בו ציין השוטר מטאנס כי **"לשותף אביעד תפס שני מפתחות של רכבים שהפיל מידו כשנעצר"** (ת/1, כך נכתב במקור). השוטר מטאנס, תיאר בעדותו בבית המשפט את זריקת המפתחות מידי הנאשם בעת פעולת המעצר, כפי שתיאר בדו"ח הפעולה. להבדל בין המילים "זרק" ו"הפיל" - אין לתת משקל בנסיבות אלה.

כאמור לעיל, עדויות שני השוטרים עולות בקנה אחד האחת עם השניה. מדובר בעדים שהותירו עלי רושם מהימן, ללא הפרזה או הגזמה, ללא נסיון לתאר שימוש בכח על ידי הנאשם כנגד השוטרים וללא הפחתה בתיאור מידת הכח שהופעלה על ידם על מנת לעצור את הנאשם. בנוסף, לא מצאתי כל סתירה בין הגרסאות השונות של השוטרים. כפי שיפורט בהמשך, קיימים חיזוקים לעדויות אלה אף בעדויות עדי הגנה.

6. עדויות ההגנה, התאפיינו במגמתיות הנוגעת לשתי סוגיות משמעותיות לעבירות המיוחסות לנאשם. מגמתיות זו, התאפיינה בסתירות פנימיות בין גרסאותיו השונות של הנאשם ובין גרסאות אלה לבין עדויות עדי ההגנה, באותן סוגיות:

א. עדויות ההגנה ביקשו להרחיק את הנאשם ממקום הגניבה -

הנאשם העיד בבית המשפט, שהגיע עם חבריו לתל אביב, לאזור רחוב אלנבי:

"טיילנו באזור אלנבי... ישבנו באיזה פאב שם, שמענו מוזיקה, יצאנו לטייל ובילינו כל הערב...לקראת הבוקר יצאנו לכיוון הרכב שהיה בחניה ליד הדולפינריום..."
(עמ' 23 ש- 19-22 לפרוט').

בהמשך עדותו, הרחיק את עצמו מזירת הגניבה בצורה מפורשת:

"ש. אתה בסטלה או בראש טוב, אתה בלי חולצה, יכול להיות שהיית עמוד 5

בים?

ת. לא הייתי בים"

(עמ' 26 ש- 11-12 לפרוט').

באופן דומה, העיד אחיו של הנאשם, רוני אמיר, כך:

"...יצאנו לבלות ברחובות תל אביב, בילינו, שמנו מוזיקה... לקראת הסוף

שבאנו ללכת..."

(עמ' 30 ש- 19-23 לפרוט').

ובהמשך:

"אני זוכר שישבנו באמצע של תל אביב"

(עמ' 31 ש- 28 לפרוט').

אח זה, העיד מפורשות שלא היו בזירת גניבת תיקו של המתלונן או השלטים בלבד:

"ש. יכול להיות שישבתם על החוף?"

ת. לא"

(עמ' 32 ש- 20-21 לפרוט').

בניגוד לדברים אלה, מסר הנאשם בהודעתו במשטרה כי **"בהתחלה ישבנו בחוף..."** (ת/ש- 26), מיקום ממנו התנערו הוא ואחיו בעת עדותם בבית המשפט. אמנם, מדובר בפרק הזמן שקדם להגעת המתלונן עם תיקו, בו השלטים, אל חוף הים, אך לא ניתן להתעלם מסתירה משמעותית זו ומהמגמתיות העולה ממנה ומשפיעה על מהימנות הנאשם.

עדותו של עד ההגנה מוחמד חשימאת, אך מחדדת ומבססת את בעייתיות גרסאות הנאשם ואחיו לגבי אי הימצאותם בחוף, ואף ביחס לפעילותם במהלך הערב. כאשר נשאל העד חשימאת מה עשו בתל אביב באותו ערב, ענה:

"בלילה ישבנו שם אני הוא ואח שלו, ישבנו ליד הים, עשינו על האש"

(עמ' 41 ש- 19 לפרוט').

בהמשך, שב ופירט שמדובר במקום שסמוך לחוף ומותר שם **"לעשות על האש"** (עמ' 44 ש- 26-29 לפרוט').

גרסה זו, העומדת בסתירה לאופי הפעילות עליה העידו הנאשם ואחיו, כאשר ביקשו להרחיק את מיקומם במהלך הלילה מזירת הגניבה, עד כדי טיול ושיבה בפאב ברחוב אלנבי - ממקמת את הנאשם בסמוך למיקום בו נגנבו השלטים, אף בסמוך להגעת המתלונן עם תיקו אל חוף הים.

ב. עדי ההגנה שללו התנהגות מחשידה בהתנהלות הנאשם למול השוטרים -

הנאשם העיד בבית המשפט, לגבי הריצה בה החל:

"היה ממש חם ומן הסתם הייתה הטיילת ליד החוף, עשיתי ריצה שם, סתם רצתי בלי סיבה. תוך כדי ריצה אני מרגיש שיש מישהו מאחורי שרץ אחריי, לא ראיתי מי, לא הסתכלתי אחורה, האצתי מן הסתם, נבהלתי והאצתי בריצה, החלקתי באמצע הכביש"
(עמ' 23 ש- 22-25 לפרוט').

בהמשך, שב הנאשם על כך ש"גם לפני שהם הגיעו אליי הייתי בריצה ולא שמתי לב אליהם" (עמ' 25 ש- 16-17 לפרוט').

באופן דומה, אחיו של הנאשם, רוני אמיר, העיד כי הנאשם "רץ ריצה קלה, רץ בצד ואז פתאום באה נידת ועצרה..." (עמ' 30 ש- 23-24 לפרוט'). גם עד הגנה זה הדגיש שהנאשם "סתם הוא התחיל לרוץ" (עמ' 30 ש- 30 לפרוט'). כך העיד אף עד ההגנה, מוחמד חשימאת:

"אנחנו התהלכנו בטיילת והוא היה במצב של ריצה, אחרי זה הגיעה המשטרה..."
(עמ' 43 ש- 28 לפרוט').

מדובר בעדויות המספקות, לכאורה, הסבר הגיוני להתנהגותו המחשידה של הנאשם, אשר רץ "באופן תמים" עוד בטרם הגיעו אליו שוטרים. ואולם, הנאשם בעצמו, בחקירתו במשטרה, תיאר את השתלשלות הדברים באופן בו החל לרוץ רק לאחר שהשוטרים עצרו לידו:

"לקראת הבוקר התחלנו ללכת בטיילת לכיוון האוטו ותוך כדי הליכה אז מן הסתם הייתי בראש טוב, הייתי בלי חולצה, סתם טיילתי, הגיעה נידת שנעצרה לידי, אני סתם התחלתי לרוץ כנראה מהסטלה ואחרי זה נפלתי"
(ת/5 ש- 27-29, ההדגשות אינן במקור).

אף בהמשך חקירתו, כשנשאל מדוע התחיל לברוח כשבאו אליו השוטרים, ענה הנאשם:

"לא התחלתי לברוח, התחלתי לרוץ, אמרתי לך זה מהסטלה"

(ת/5 ש- 41, ההדגשות אינן במקור).

רק בהמשך, כשנשאל הנאשם בחקירתו באופן מפורש, האם הדבר הגיוני בעיניו לרוץ מפני שוטרים הניגשים אליו, הבין את הבעייתיות שבהתנהלות זו, וענה:

"אני לא רצתי בשניה שהם באו אלי, אני רצתי עוד לפני"

(ת/ש-43).

כאמור, הנאשם שב בבית המשפט על גרסה מתפתחת זו, אשר צצה לאחר שעומת עם הבעייתיות הנובעת מהמלטות מפני שוטרים, וכך אף העידו מספר עדי הגנה. הנאשם ניסה לספק אף הסבר, לכך שהאיץ את ריצתו בעת שניגש אליו שוטר:

"הייתי באמצע ריצה אז רצתי כיוון שיש מישהו מאחורי. אני בן אדם מסוכסך יש לי מלא סכסוכים... הייתי באמצע ריצה והאצתי"
(עמ' 25 ש-19-20 לפרוט').

מדובר בגרסה חדשה, הסבר כללי שעלה לראשונה בבית המשפט, ללא כל פירוט וללא נימוק משכנע מדוע נמנע הנאשם מלציין זאת בחקירתו במשטרה (עמ' 26 ש-29-30 לפרוט'). כך, לא ברור אף מדוע צעדי ריצה באזור בו נהוג לרוץ, כפי שעשה, לטענתו, הנאשם, וכפי שנהגו המתלונן וחברו, אמורים לעורר חשש כה כבד אשר ימנע מהנאשם להסתכל לרגע לאחור ולראות שמדובר בשוטר.

במהלך עדותו בבית המשפט, דומה היה כי הנאשם בעצמו אינו משוכנע בגרסת הריצה ה"סתמית":

"...סתם התחלתי לרוץ. בדרך לרכב היה שלב מסוים שהתחלתי לרוץ (הנאשם מחייך), זה בריא לשרירים של הפנים לחייך, אני תמיד מחייך"
(עמ' 26 ש-19-21 לפרוט').

במהלך הדיונים, לא התרשמתי שחיוך היא תכונה המאפיינת נאשם זה באופן יוצא דופן, כפי שטען, אלא באה לידי ביטוי בשלב בו טען שהחל לרוץ ללא כל סיבה.

עדותו של עד ההגנה, ג'לאל אסילי, סתרה באופן מלא את גרסתו התמימה של הנאשם לגבי הריצה בה החל, לכאורה, להנאתו:

"פגשתי אותם בטיילת ואז הגיעה נידת של משטרה. אמרו לאמיר לעצור נראה לי היה 'דלוק', היה מסטול' ברח מהם. ראיתי את כל זה בעיניים שלי"
(עמ' 36 ש-25 - עמ' 37 ש-1 לפרוט').

בהמשך עדותו, שב העד אסילי על כך שהנאשם נמלט מהשוטרים:

"לא הבנתי מה הסיפור הוא ברח מהמשטרה"

(עמ' 38 ש-16 לפרוט').

לגבי השלב בו הגיעו השוטרים אל הנאשם, העיד כך:

**"השוטר אמר לו תביא את התעודה שלך, תעצור, אמר לו קח, פתאם אמיר
עשה לו ככה סתם (מדגים תנועות בידיים), הוא היה 'דלוק' היה מסטול
וברח"
(עמ' 39 ש- 11-12 לפרוט').**

עדותו של עד ההגנה אסילי, עומדת בסתירה לגרסת הנאשם בבית המשפט, ועולה בקנה אחד עם עדויות השוטרים, לגבי העובדה שהנאשם התגרה בהם בעת שפנו אליו והחל להימלט מפניהם, כפי שיפורט בהמשך.

לנוכח הסתירות הפנימיות בגרסאות הנאשם, וכן הסתירות שבין גרסאותיו לעדויות עדי ההגנה שונים, זאת בסוגיות משמעותיות בשאלת ביסוס אשמתו, אני מוצא את עדויות ההגנה כמגמתיות, בלתי מהימנות ובעלות משקל נמוך ביותר.

מצויד בקביעות מהימנות אלה, אבחן כעת את הראיות לגבי חלקיו השונים של האירוע, תוך התייחסות לאופן ביסוס יסודות העבירות המיוחסות לנאשם.

ראיות המבססות את ביצוע העבירות

7. שני השוטרים תיארו בעדויותיהם, כי בעת שהיו בסיוור בניידת משטרה ברחוב הרברט סמואל, הבחינו בנאשם, ללא חולצה, מסתתר מאחורי שיחים. השוטר מטאנס הבהיר כי הנאשם הסתתר בשלב בו הבחין בניידת המשטרה (ת/1, עמ' 6 ש- 4 לפרוט'), וכך הסביר אף השוטר בן משה (ת/2, עמ' 13 ש- 29 לפרוט'). עובדה זו העלתה את חשדם של השוטרים, ולפיכך השוטר בן משה נהג בניידת באופן בו יהיו לצד הנאשם, עד שהבחין בו, וראה כי הוא אוחז בידו בחפץ שחור (ת/2, עמ' 16 ש- 10 לפרוט'). בשלב זה, קרא השוטר בן משה לנאשם להגיע אל הניידת (השוטר מטאנס - ת/1, השוטר בן משה - ת/2, עמ' 14 ש- 18 לפרוט'), אך הנאשם החל להתגרות בשוטרים ולהימלט מהמקום בריצה (השוטר מטאנס - ת/1, עמ' 5 ש- 31-32 לפרוט', השוטר בן משה - ת/2, עמ' 14 ש- 22-26 לפרוט'). שני השוטרים העידו כי דברי הנאשם כלפיהם, שהוגדרו על ידם כהתגרות, כללו מילים כגון "תפוס אותי, תפוס אותי" (השוטר מטאנס - ת/1, עמ' 5 ש- 31-32, עמ' 6 ש- 11 לפרוט', השוטר בן משה - ת/2, עמ' 14 ש- 25 לפרוט'). בהמשך, לאחר מרדף קצר, מעד הנאשם לפניו והשוטר מטאנס קפץ עליו. בעת שהשוטר מטאנס ניסה לאזוק את ידי הנאשם, הבחינו שני השוטרים בנאשם זורק את שני השלטים מידו (השוטר מטאנס - ת/1, עמ' 7 ש- 21, עמ' 8 ש- 11, 21, עמ' 11 ש- 5 לפרוט', השוטר בן משה - ת/2, עמ' 16 ש- 14-15 לפרוט'). השוטר בן משה תפס את אותם שני שלטים אשר נפלו מידו של הנאשם, מיד לאחר שנפלו ובסמוך אליו, "למרגלותיו" (עמ' 16 ש- 17 לפרוט'; השוטר מטאנס - ת/1,

עמ' 8 ש- 27, עמ' 11 ש- 6, עמ' 12 ש- 2 לפרוט', השוטר בן משה - ת/2, עמ' 16 ש- 17 לפרוט'). שלטים אלה נגנבו, בהתאם להודעתו של המתלונן, במהלך פרק זמן מצומצם מאד, בין השעה 05:40 - עת הניחו את השלטים בתוך תיק, עם בגדים וארנקים, על חוף הים - לשעה 06:35, בה נוצר המגע בין הנאשם לשוטרים. מדובר בהחלט בחזקה תכופה, בלא שהנאשם מסר כל הסבר לפשר החזקתו ברכוש שנגנב בסמוך לכך.

אף מקום הגניבה הוא סמוך למקום מעצר הנאשם, זאת כפי שניתן ללמוד מהודעת המתלונן (ת/4) ועדויות השוטרים, כי המתלונן ניגש אל השוטרים בעודם בזירת האירוע, בעת שחיפש אחר הרכוש הגנוב.

שילוב ראיות אלה, המתבסס על ממצאי המהימנות, תוך מתן משקל ראייתי אף למפורט בסעיפים 5 ו-6 לעיל, אינו מותיר כל ספק כי הנאשם נטל את השלטים ללא רשות בעליהם, מתוך כוונת שלילת קבע, וניסה להימלט מפני השוטרים שפגשו בו בעת שהחזיק בידו את הרכוש הגנוב.

בנסיבות הימלטות הנאשם מפני השוטרים, בסמוך למעשה גניבה על ידו תוך שהרכוש הגנוב בידיו, לא ניתן לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מדובר בזוטי דברים.

לנוכח כל האמור לעיל, אני מוצא את הנאשם אשם, ומרשיעו בעבירות גניבה והכשלת שוטר.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018, במעמד הצדדים